

Jag kan vad jag har fått lära!

(Saga från Danmark)

Det var en gång en man och kvinna som hade tre döttrar. Döttrarna var alla tre gifta med troll som bodde under marken. En dag tänkte mannen att han skulle hälsa på sin yngsta dotter och gick iväg till den kulle där hon bodde med sin make. Mannen blev hjärtligt välkommen av flickan och trollet.

"Make, gå och köp lite oxkött så jag kan laga oss en god soppa", bad flickan. "Vi kan ordna det på ett lättare sätt", sa trollet och slog en stor järnspik genom taket från utsidan och in. Så hoppade han upp några gånger och slog skallen i spiken så stora bitar föll av. Sedan kokade flickan soppa på bitarna och det smakade

så gott som någon köttssoppa mannen någonsin smakat. Trollet verkade må hur bra som helst och när mannen skulle bege sig hemåt var trollets huvud helt igen. Som du kanske vet är alla troll stormrika och som present från sin svärson fick mannen en säck med pengar.

På hemvägen kom mannen på att han hade en ko som skulle kalva vilken dag som helst, så han slängde säcken i diket och rusade hem.

"Har kon kalvat än??" frågade mannen sin hustru, där hon stod i köket.

"Vad är det för gapande?" undrade hustrun. "Nej, kon har inte kalvat än."

"Då får du gå med mig och hjälpa mig bära hem en säck med pengar", sa mannen.

När de kom fram till diket där mannen slängt pengasäcken var den borta. Första bästa människa som kommit förbi och sett pengarna hade förstås tagit dem.

Mannen fick en rejäl utskällning av sin hustru för att han varit så slarvig.

"Såja, såja!" lugnade mannen. "Jag kan vad jag fått lära."

"Vad kan du?" undrade hustrun.

"Det ska du nog få se nån gång!" svarade hennes make.

En tid senare ville mannen besöka sin näst äldsta dotter och gick till den kulle där hon bodde med sin trollmake.

"Å, käre make, gå ut och köp några ljus så vi kan tända upp här inne medan vi äter", bad flickan.

"Vi ska snart få ljus här", sa trollet och tände två av sina fingrar. De brann med ett sken klarare än något ljus gubben sett.

När gubben skulle vända hemåt fick han en stor säck pengar av sin svärson som avskedspresent.

På hemvägen kom mannen på nytt att tänka på sin ko, så han slängde säcken i diket och rusade hem.

"Har kon kalvat än??" frågade mannen sin hustru, där hon stod i köket.

"Ta det lungt!" svarade hustrun. "Nej, kon har inte kalvat än."

"Då får du gå med mig och hjälpa mig bära hem en säck med pengar", sa mannen.

När de kom fram till diket där mannen slängt pengasäcken var den förstås också borta, och mannen fick en rejäl utskällning för sin slarvighet.

"Såja, såja!" lugnade mannen. "Jag kan vad jag fått lära."

"Vad kan du?" undrade hustrun.

"Det ska du nog få se nån gång!" svarade hennes make.

Så småningom ville mannen göra ett besök hos sin äldsta dotter och gick till kullen som var hennes hem med trollet.

"Make, det skulle väl vara gott med lite fisksoppa? Gå ut och köp lite fisk", bad flickan.

"Det ska vi strax ordna ändå", menade trollet. "Ge mig bara ditt degtråg och den stora slevan."

De satte sig alla i degtråget och rodde ut på den lilla sjö som låg bredvid kullen. En bit ut på sjön frågade

trollet sin hustru: "Är mina ögon gröna än?"

"Nej, inte än", svarade hon.

Efter en stund frågade trollet igen: "Är mina ögon gröna än?"

"Ja, nu är de gröna", svarade flickan.

Då hoppade trollet i sjön och slevade upp så mycket fisk att mannen trodde de skulle sjunka. Sedan rodde de hem och avnjöt den godaste fisksoppa mannen smakat. När han skulle gå hem fick han en stor pengasäck av sin svärson trollet.

På vägen hem fick mannen på nytt bråttom när han kom att tänka på kon. Den här gången tog han ut pengarna och la de i sina stora träskor, sedan sprang han hem.

"Har kon kalvat än??" frågade mannen sin hustru, där hon stod i köket.

"Kon kalvade igår kväll och det gick bra", svarade hustrun.

"Så bra! Då kan du gå med mig och hjälpa till med pengarna", sa mannen.

När de kom fram till diket där mannen gömt pengarna var de borta, men träskorna var kvar. Hustrun blev som vanligt arg.

"Strunt i pengarna!" sa mannen. "Jag kan vad jag fått lära."

"Vad kan du?" undrade hustrun.

"Det ska du få se nu!" svarade hennes make. "Nu går vi hem så ska du få laga till en rejäl köttsoppa åt oss."

"Men vi har inget kött hemma", menade hustrun.

"Det ska jag strax ordna", sa mannen.

När de kommit hem slog mannen i en stor järnspik genom taket från utsidan. Sedan hoppade han upp för att dänga skallen i spiken och slå av några bitar. Det enda som hände var att mannen tuppade av och blev sängliggandes i flera dagar.

En tid senare skulle hustrun gå och köpa lite nya ljus.

"Strunt i det! Jag ska ordna ljus", sa mannen och tände två av sina fingrar. Det gjorde förstås rysligt ont och han kunde inte använda den handen på flera veckor.

När han mådde lite bättre blev han sugen på fisk. "Då får jag gå till marknaden och köpa", sa hans hustru.

"Asch det behövs inte", skrattade mannen och bad henne hämta ett stort degtråg och en slev.

När de hittat en sjö och rott ut på den frågade mannen sin hustru: "Är mina ögon gröna än?"

"Nej", svarade hon. "Varför skulle de vara det?"

En stund senare frågade mannen igen: "Är mina ögon gröna än?"

"Vad är det här för trams? Varför ska ögonen bli gröna??"

"Kära hustru. Kan du bara inte säga att de är gröna??"

"Kör till då, de ÄR gröna!"

Då hoppade mannen i sjön med slevan för att fånga fiskar, men eftersom han inte kunde simma fick han vackert stanna kvar på botten med dem.

Tänk på att fast andra kanske gör farliga saker måste inte du göra lika dant!

Slut!